

וכמו כן אף ששינינו בה, שגם ביום הכפורים שהוא כשבת היו עושים את המערכה הזו, ניתן לומר שכן הוא כשחל יום הכפורים באחד בשבת, ונמצא שנעשית מערכה זו לצורך אברי אתמול, שהם אברי קרבנות שבת, אבל כשחל יום הכפורים באמצע השבוע, יתכן שאין עושים בו מערכה רביעית לשרוף עליה אברי אתמול, שהם אברי קרבנות חול.

אולם רבא אמר, שמאחר ששינינו בדברי רבי מאיר שבכל יום היו שם ארבע מערכות, גם שבת בכלל, ואם כן **מפורש בדברי רבי מאיר**, שגם בשבת היו עושים מערכה רביעית.

ולדברי רבה, רב הונא חולק על פר קפרא ורבא, ואומר, שלדעת רבי מאיר, לא היתה מערכה רביעית בשבת, כי הקטרת אברי חול אינה דוחה את שבת [כפי שיתבאר בעזה"י בסמוך].

הקרבת תמיד הדוחה את השבת ואת הטומאה

אמר רב הונא, התמיד, **תחילת הקרבנו** [=ארבע עבודות הדם שחיטה קבלה הולכה וזריקה] **דוחה את השבת ואת הטומאה**, [כלומר עושים כל זאת, הן בשבת שבה נאסרו מקצת הדברים, והן בטומאה, שנאסרה בה הקרבת קרבנות], **אבל סוף הקרבנו** [=הקטר חלבים ואברים^א] **אינה דוחה את אחד מהם. ונחלקו חכמים**, את מה דוחה סוף ההקרבה **ואת מה אינה דוחה**.

והנה, עניין זה, שהקרבת קרבנות ציבור דוחים איסורי שבת, למד מהכתוב, "צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי **בְּמוֹעֲדוֹ**" (במדבר כ"ח ב'), שמשמע, לעולם תקריבו בזמנו, אפילו בשבת, **וכמו כן עניין זה שהקרבת קרבנות ציבור דוחים איסורי טומאה, למד מהכתוב "בְּמוֹעֲדוֹ"**, שמשמע, לעולם תקריבו בזמנו, אפילו בטומאה.

לדברי רב חסדא – אף ששני עניינים אלו למדים מהכתוב "בְּמוֹעֲדוֹ", יש חילוק ביניהם.

איסורי שבת הותרו אצל הקרבת קרבנות ציבור לכתחילה, ומאחר שהותרו לכתחילה, הכל מותר בהם, ולכן גם תחילת ההקרבה וגם סופה מותרים בשבת.

^א לישנא אחרינא, תחילתו, הקטר חלבים, סופו, איברים שניתותרו מבערב. וזה שמעתי. והראשון נראה בעיני. [רש"י]. ועיי' תוס' שהאריכו בשני הפירושים.